

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Ivstitia Et, Ivs. Sex Libris totidem Tractatus appono, nempe de rerum
Dominio, de Restitutione, de Contractibus Gratuitis, de Contractibus
Onerosis, de Contractibus Fortunæ, de Contractibus Adminicularis, de
Quasi-Contractibus, & nonnullis Innominatis

Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663

6. Quid debeat pro iniuria facta corpori restitui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80681](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80681)

CAPVT VI.

Quid debeat pro iniuria facta corpori restitui.

³¹ **N**IVS TVS occisor, mutilator in conscientia tenetur tantum restituere pro damnis fortunæ bonorum, quæ ex tali occasione vel vulnere directe ab eo causata fuere iuxta prudentis arbitrium, præcisè autem pro vita, membro, vel cicatrice nihil secundum rigorem restituere tenetur. Quia sunt bona altioris ordinis, quæ pecunia æstimari non valent. Lessi. l. 2. c. 9. dub. 23. Layman. l. 3. tr. 3. p. 1. c. 3. m. 4.

³² Qui ebrius alium occidit, aut vulneravit, si ebrietas culpabilis non fuit, vel licet fuerit talis, si tamen homicidium, vel vulnus insignitum non prævidit, vel diligentiam debitam adhibuit ad cavendum, non tenetur ad restitutionem: sed si prævidit, & non cavuit. Bonac. de restit. d. 2. q. vi. sect. 2. p. m. 2. Qui occidit Caium putans esse Titium, tenetur. Quia actio illa est Cajo iniuriola. Bonac. ibid.

Si læsus ante obitum omnia remisit, ad nihil tenetur occisor. Quia filiis non fit iniuria in bonis, nisi quatenus læduntur in patre contra eius voluntatem (volenti enim non fit iniuria). Ergo si per eum ius acquiritur, sic etiam amittunt. Porro non recte ager patet ignoscendo, si filij valde indigeant. Lessi. l. 2. cap. 9. dub. 26.

³³ Et si præcisè pro vita, membro, occisione, non sit obligatio restituendi per sententiam tamen iudicis cogitur iniurias pro iniuria satis facere. Consilium est vt confessorius pro his elemosynas, Missas pro suffragio occisi iniungat occisori. Si occisus, vel mutilatus fuerit servus, vel animal irrationale, tunc etiam pro vita, & membris gerenda est restitutio. Quia horum vita pretio æstimatur; ac proinde tantum debet restitui, quanti potuissent vendi, & pro mutilatione, vel cicatrice quanto plaris sine ea venderentur. Pro funeris expensis nihil restituitur. Quia illæ aliquando faciendæ tamen fuissent. Nisi forte illatæ necis occasione extra patriam maiores fieri oportuerit. Restitui debent expensæ factæ in curationem, ac medicamina vulnerati, vel occisi. Necnon lucra, quæ ex mutilatione, vel vulneratione cessarunt, non quidem tam in solidum, ac si de facto essent acquisitæ, sed pro maiore, aut minore spe quam læsus habuit, illa acquirendi Filluc. tr. 32. numer. 202. Trullench. Decal. l. 7. c. 8. dub. 3. & alij communiter. Si homicidia à magistratu plebatur, receptus est, adhuc teneri, ad damna resarcienda. Quia morte sua tantum iustitiæ publicæ satisfaciunt, non occisi hæredibus. Qui tamen cum plerumque aliud non exigant, videntur esse contenti; ac proinde hæredes homicidæ ad nihil tunc tenentur. Filluc. tr. 32. n. 214. Debet autem restitutio fieri tantum parentibus filiis, uxori interfecti. Quia hi soli directè læduntur, cum moraliter una persona cum occiso censeantur. Nisi occisor intenderit etiam lædere alios, tunc enim etiam his restituere teneri docet Card. Lugo de iust. tom. 1. d. 11. numero 8.

ex Lessio. Non tenetur occisor, aliquid eis restituere, quos occisus alebat ex liberalitate. Quia damnum illorum per accidens sequitur. Lessi. l. 2. c. 9. dub. 26. Trullench. Decal. l. 7. c. 8. dub. 4. Nec tenetur ad damna, quæ pronient ex morte. v. gr. alicuius innocenti, qui per errorem putaretur homicidium fecisse, & sic captus plebatur. Quia huius mors non directè ab ipso causatur, sed per accidens, & ex errore, vel malitia accusatorum. Bonac. de restit. d. 2. q. vi. sect. 2. p. m. 2.

CAPVT VII.

Quid pro illato stupro restituendum.

³⁴ **V**i virginem per iniuriam defloravit, Si per iniuriam de- tenetur rependere damnum, quod iuriam de- ei ex tali iniuria est secutum, idque floravit, vel matrimonio, vel davi æstimatione ad prudentis arbitrium, vt talem scilicet virum inueniat, qualem manens virgo inuenisset. Porro si res, si consentientem absque vi, & fraude, rientem vel matrimonij promissione, ad nihilum tenetur. Quia ei non est illata iniuria. Præcisè pro sola virginitate non obligat restitutio. Vnde si stuprum clam mansit, nec impediunt, quin æquè laudè, foemina nuberet. ad nihil tenetur stuprator. Sanchez lib. 7. sum. d. 14. Filluc. tr. 32. nu. 209. Bonac. d. 2. de matrim. q. 4. p. m. 7.

³⁵ Si autem virginem quis importunis precibus flexit, nihil tenetur restituere. Quia adhuc libere consensit. Nisi forte preces tales fuerint, vt cum vi, & coactione equiparentur; vt si coacta fuere cum minis, vel reuerentiali metu v. gr. si fuit illius Dominus, vel vir magnæ auctoritatis. Trullench. Decal. l. 7. cap. 8. d. 4. & alij communiter.

³⁶ Si per promissionem veram, vel fictam matrimonij eam vicit, tunc tenetur ducere eam, quia in omni contractu, vbi alter ex sua parte acceptavit, & implevit, tenetur & alter implere, etiam si fictæ contraxerit, tenebatur enim ex iustitia vere contrahere: cum alioquin, omnia humana commercia fraudibus paterent. Et id quidem verum existimo, etiam si stuprator Religionem novisset. Lessi. l. 2. c. 10. d. b. 3. & 4. Trullench. lib. 7. Decal. capite octavo dubitat. 3.

³⁷ Non tamen tenetur fictus promissor eam dotare, casu quo is puellam valde notabiliter conditione excederet, vel verbis vnius esset fictionem facile indicantibus. Vel ipsa conscia esset voti emissi. Quia ipsa tunc mala fide contraxisset. Et si ipse putavit, esse virginem, cum tamen non esset. Et si ex matrimonio græue damnum, aut scandalum timeretur. Et si ipse iam sacris esset initiatus, aut alteri colligatus coniugio. In his casibus solidum tenetur curare, vt æque illa commodè nubat modo iam dicto, dando scilicet dotem, vel aliter. Sanch. 10. 1. de matr. l. 1. d. 10. Trul. l. 7. Decal. c. 9. d. 3.

CAPVT

ELSCOBAR
Theob. Mor.
Tom. VIII
El. IV